



Guillaume
Apollinaire

Kaligramy

Kaligramy

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatrosmedia.cz

■ garamond

Guillaume Apollinaire

Kaligramy – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA

Guillaume Apollinaire

KALIGRAMY

Básně z míru a války
(1913–1916)

Guillaume
Apollinaire

Kaligramy

■ garamond

Z francouzského originálu přeložil Petr Šrůta

Translation © Petr Šrůta, 2019

Epilogue © Jiří Pelán, 2019

ISBN tištěné verze 978-80-7407-587-2

ISBN e-knihy 978-80-7407-620-6 (1. zveřejnění, 2023) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7407-621-3 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7407-619-0 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

*Na paměť
mého nejdávnějšího kamaráda
RENÉHO DALIZE
padlého na poli cti
7. května 1917*

VLNY

SPOJENÍ

Lana z výkřiků

*Zvony zní napříč Evropou
Zavěšená staletí*

*Koleje svazují národy
My však jsme jen dva nebo tři
Beze všech spojení
Podejme si ruce*

*Liják v dáli kreslí dým
Lana
Lana utkaná
Podmořské kabely
Babylonské věže proměněné v mosty
Pavouci-Spojaři
Všichni milenci spojení jedním poutem*

*Další spojení jemnější
Bílé provazce světla
Svazky a svornost*

*Píši jen abych vás vzrušil
Ó smysly vás mé drahé smysly
Nepřátele vzpomínky
Nepřátele touhy*

*Nepřátele lítosti
Nepřátele slzí
Nepřátele všeho co ještě miluji*

OKNA

Od červené k zelené vše žluté umírá
Když zpívají arové v pralesích rodných
Drůbky z pihi
Báseň složit tomu jednokřídlému ptákovi
Zašleme ji telefonicky
Obří trauma
Z nějž oči zapláčí
A hle mezi mladými Turíňankami kráska
Ubohý mladík se vysmrkal do své bílé kravaty
Zvedneš záclonu
A teď podívej otevírá se okno
Pavouci když ruce splétaly světlo
Krása bledost neproniknutelná fialová
Marně se budeme snažit odpočívat
Začneme o půlnoci
Když máte čas máte svobodu
Ulity Mník několik Sluncí a Ježovka západu
Starý pár žlutých bot před oknem
Věže
Věže to jsou ulice
Studny

Studny to jsou náměstí
Studny
Duté stromy co ukrývají kreolské tuláky
Mulati zpívají písně o malé smrti
Svým kaštanovým mulatkám
A husí kvá-kvá trubky na severu
Tam kde lovci mývalů
Vydělávají kožešiny
Třpytivý démant
Vancouver
Kde sněhobílý vlak s nočními světly prchají před
zimou

Ach Paříž
Od červené k zelené vše žluté umírá
Paříž Vancouver Hyères Maintenon New York i Antily
Okno se rozevívá jako pomeranč
To krásné ovoce světla

KRAJINA

Z
DE
JE^{TEN} DŮM
KDE VŽDY RODÍ
SE H VĚ
ZDY VE
ŠKERÉ I BOHOVÉ

TEN
TO STROMEK
SE PRÁVĚ CHYSTÁ
ÚRODU DÁT
STE
JNĚ
JAK
TY

L
E
Ž
Í
C
Í
MILEN
N
V
Č
U
Á
R
Í
a
CI PAK
SI TAK
RO
ZD MO
ĚL JE
T
Í
E
Ú
D
Y

ř
u
k
á
p
u
o
t
s
j
ě
n
DOUTNÍK Z

KOPCE

Nad Paříží strhl se v jeden den
Souboj dvou velkých letadel
Červeného a černého
Mezitím na obzoru plál
Ten věčný slunce aeroplán

Jedním z nich bylo mládí mé
Druhým byla má budoucnost
Bojovaly velmi vztekle
Jak Lucifer s Archandělem
Jenž má svá křídla zářivá

Jak záhada se odhalení vzpírá
Jak černá noc jde proti dnu
Jak to co miluji přepadá
Má láska jako uragán
Vyvrací strom jenž tu křičí

Hle jak sladce všude kolem
Paříž jako mladá dívka
Malátně vstává z postele
Víská si své dlouhé vlasy
A zpívá svou krásnou píseň

Kam zapadlo jsi mládí mé
Vidíš budoucnost jak plane
Věz dnes musím všemu světu
Říci zprávu o zrození
Umění předpovídání

Někteří lidé jsou kopce
Které z davu ostatních ční
A v dáli vidí budoucnost
Lepší než přítomnost
Jasnější než minulost

Zdobení dob i cest
Plyne a trvá a nezastavuje tě
Nechme hady syčet
Marně proti větru z jihu
Zaklínače vlny vzaly

Časů rád kdy by stroje
Myslet začaly znenadání
Na plážích z drahokamů
Zlaté vlny by se tříštily
Pěna zas matkou byla by

Orli létají níž než člověk
Tomu moře radost dává
Jak ve vzduchu rozptyluje
Stín a splíny se závratí
Kde i duše přijme snění

Slyš doba kouzel přichází
Vrací se teď miliardy
Divotvorných překvapení
Jež žádné báje nestvořily
Když nikdo si je nevymyslel

Vás hlubiny podvědomí
Zítřka zkoumat budeme
A kdo ví jaké bytosti
Vynoří se z té propasti
Se svými vesmíry

Proroci povstávají
Jako modré vrchy v dáli
Budou všechno přesně znáti
Jak by vědci vládnout chtěli
Kamkoli nás přenést dají

Největší silou je touha
Pojď na čelo tě políbím
Ty tak lehká jako plamen
Jehož všechno utrpení
Zápal touhy i záři máš

Začíná čas kdy studovat
Co vše znamená utrpení
Nejde jenom o odvalu
Ani o odříkání to není
Ani nic co můžeme udělat

Budeme hledat v člověku
Víc než jsme v něm kdy hledali
Budeme zkoumat jeho vůli
Co za sílu zní se rodí
Bez strojů a bez nářadí

Duše předků bloudí kolem
A mísí se mezi nás
Od časů co s námi tu jsou
Nic nekončí nic nezačíná
Jen pohlédni na svůj prsten

Čas pouští a křižovatek
Čas náměstí a kopců
Jsem tu abych kouzla dal
V nichž svou roli má talisman
Mrtvý a lehčí než život

Nakonec jsem se odloučil
Od všech přirozených věcí
Mohu zemřít ne však zhřešit
To co si nikdo neosahal
To já cítil toho já se dotýkal

Zkoumal jsem co nikdo
Nemůže si vůbec představit
To vše jsem zvážil nejednou
I život jež zvážít nelze
Já mohu zemřít s úsměvem

Často jsem se vznesl tak vysoko
Kde jsem sbohem všemu dával
Všem divům a přízrakům
Již nechci obdivovat
Kluka co dělá že má strach

Sbohem mládí jasmíne času
Dýchal jsem tvou čerstvou vůni
V Římě z vozů květinových
Plných masek s girlandami
A s rolničkami karnevalu

Sbohem mládí Vánoc bílých
Kdy život se mi hvězdou zdál
Jejíž odraz jsem pozoroval
Ve Středozezemním moři
Jasnějším než meteory

S chmýřím jak hnízdo andělů
Nebo věnec z obláčků
Lesklejší než svatozáře
Tak zářící a skvostné
Samé jemné harmonie